

Draga djeco iz Osnovne škole fra. Stipan Vrljić.

Prije otprilike pet mjeseci odgovorio sam na vaša pisma i čestitke za Uskrs, i dobre želje koje sam primio od vas, ali tek mi je nedavno moja žena Julie rekla da vam moj odgovor uopće nije stigao. Zbog toga, odlučio sam ponovo pokušati, nadajući se da ćete ga ovaj put primiti.

Draga djeco, moram priznati da mi vaša pisma nisu donijela samo ugodno iznenađenje, nego su me istinski oduševila i razveselila. Dok sam listao pisma i čitao vaše dobre želje, osjetio sam se duboko dimnut i počašćen. Dobiti ovakvu poštu od djece iz Osnovne škole mog voljenog rodnog sela, kojeg nisam vidio četrdeset godina, zaista je posebno zadovoljstvo, ispunjeno dubokim osjećajima i vrlo dalekim sjećanjima.

Još ste premladi da bi potpuno razumjeli koliko mi znače, i zašto su me posebno vaše dobre želje inspirirale i otvorile moja sjećanja, te probudile u mom starom srcu neke vrlo drage i nezaboravne uspomene iz djetinjstva.

Zbog toga vam, draga djeco, puno hvala. Također sam jako zahvalan i vašim učiteljicama Ivani Zorić i Venki Bušić, i sestri Aniti Čuvalo koja vam je, pretpostavljam, dala ideju da mi pišete, i pomogla vam u prijevodu na engleski jezik.

Onda, počeo sam se pitati koji ste svi vi, koji su vam roditelji i djedovi, to jest, kojoj lozi svaki od vas pripada. Bilo bi lijepo da ste mi poslali i koju vašu fotografiju, ili jednu fotografiju svakog razreda i jednu vaše škole, iako to vjerovatno više nije ona ista zgrada u koju sam ja išao kad sam bio vaših godina.

Zatim, došao sam na ideju da vam nacrtam svoje obiteljsko stablo (kao primjer), tako da sljedeći put kad mi poželite pisati, svaki od vas nacrtat njegovu/ njezino obiteljsko stablo, sa roditeljima, djedovima i bakama, a može i sa pradjedovima i prabakama, koji bi predstavljali deblo tog stabla. Tako neću samo doznati vaše identitete, nego i koja su obiteljska stabla u Gorici rasla bolje i širila se. Na žalost, čujem da većina sela, uključujući Goricu, izumire, umjesto da raste.

Zaista, najjasniji znak da se naša kultura i kultura cijele Zapadne Civilizacije ubrzano raspada je - što su današnji mladi ljudi širom Europe uglavnom zainteresirani za život neprestane dokolice i nerada. Život dokolice bio bi Božji blagoslov i istinska sreća za one koji bi koristili svoje slobodno vrijeme za razvoj vlastitih mentalnih sposobnosti i duhovni rast. Tragedija je da danas prevladava većina mladih koji žele život dokolice uglavnom za sebična fizička zadovoljstva i neprekidnu zabavu, tako da nisu čak zainteresirani niti za stvaranje vlastitog gnijezda i podizanje obitelji. Naivna i neuka omladina nije svjesna da ih takav život vodi prema ravnodušnosti i slaboumnosti, bez ikakvih dužnosti i povezanosti sa čovjekom ili Bogom. Još su manje svjesni da je trošenje njihove mladosti na senzualnost i zabavu najsigurniji put do vrlo usamljenog života u starosti, i umiranja u očaju.

Draga djeco, možda ste i vi čuli našu poslovicu: "Pitaj će te starost gdje ti je bila mladost." Kad bi današnji mladi ljudi barem povremeno čuli tu poslovicu, uvjeren sam da ne bi tek tako spiskali svoju mladost na površne želje, trenutna zadovoljstva, i bezumni zabavu.

Na kraju, prije nego završim, htio bih vas djeco zamoliti da mi učinite jednu osobnu uslugu. Kao što znate, oboje mojih roditelja su preminuli, bez mene uz sebe, nisam im čak ni cvijeće mogao odnijeti na grob. Pretpostavljam da moja rodbina i njihova djeca održavaju grob u cvijeću, ali bih posebno volio da vi između sebe izaberete nekoliko djece koja će, sljedećeg proljeća, sakupiti buket goričkog prirodnog cvijeća sa livada, i staviti ih na grob mojih roditelja. Recite im svakako, nemojte oklijevati da im i na glas to kažete, da to činite jer sam vas ja zamolio. Još vas molim da im kažete da ovim činom želim izraziti svoju vječnu zahvalnost što sam imao tako dobre i tako poštene roditelje.

Još jednom vam puno hvala na vašoj brizi i osjećajnim pismima, i hvala vam unaprijed na usluzi (koju sam od vas tražio), jer znam da će to neki od vas učiniti.

Kako se (i) ova godina bliži svome kraju, i novi Božić će nam uskoro zakucati na vrata, želim vam svima sretan Božić i vrlo zdravu i sretnu Novu 2008. godinu. Također prenesite moje čestitke i najbolje želje vašim nastavnicima, vašim obiteljima, vašim prijateljima i susjedima, svemu u selu pod Zavalom, jer bih volio zagrliti svako stablo i stijenu u Gorici, i zagrliti sve Goričane i Goričanke.

Iskreno i srdačno,

Zvonko Bušić Taik

P.S. Da izbjegnemo komplikacije i odgađanja, pisao sam vam na engleskom jeziku, jer onaj tko vam je pomogao da mi napišete pisma, može i moje prevesti vama. Z.B.